

de hemelreikers van Heerenweide / Andreas Hetfeld

Een aantal weken geleden liep ik op een zonnige dag de Bibliotheek Opmeer binnen. Mijn aandacht wordt getrokken door het boek *Wiebo's honger*. De titel en het kleurrijke, enigszins versleten boek maken me nieuwsgierig. *Er is al veel in gelezen* denk ik meteen. In het boek word ik overspoeld met foto's van buurtactiviteiten en enthousiaste mensen uit Opmeer en omgeving. Van alles en nog wat zijn ze aan het doen. De saamhorigheid en energie spat ervan af. Ik zie beelden van een machtig mooi Kinder-bouwdorp van pallets, de Gabberweek, de Zomeracademie, Tour de Fris & Tour de Heroes, een groep fietsers pauzerend midden in het landschap. Twee ervan houden vol blijdschap hun fietsen in de lucht. *'In het leven draait het ook om de ander'* lees ik.

Samen met een dorpsbewoner wandel ik een rondje. Hij verteld trots dat hij samen met 1500 vrijwilligers de schouders eronder zet om dit allemaal mogelijk te maken. We lopen vanuit het oude gedeelte van Opmeer via een brug naar de nieuwe wijk Heerenweide in Spanbroek. Vier eilanden, omzoomd met water en verbonden door bruggen. Ik stel me voor dat dit een bijzonder levensgevoel oproept.

In het Nijmeegse Lent waar ik vandaan kom is door de aanleg van een nieuw kanaal ook een heel nieuw eiland met de naam *Veur Lent* ontstaan. De mensen die er inmiddels wonen zijn er blij mee, *'het voelt heel anders, geborgen'* zeggen ze, *'het is anders thuis komen, en die bruggen verbinden alles met elkaar. Via een brug vertrek je en kom je ook weer naar huis.'*

Mijmerend wat voor kunstwerk passend zou zijn voor Heerenweide, voor deze gemeenschap, komen telkens weer de woorden 'bruggen bouwen, vrijheid en verbinding' in me op. Het idee ontstaat om een aantal mensen van verschillende leeftijden te verbeelden die in verbinding met elkaar staan. Samen vinden zij als vanzelfsprekend een evenwicht. Het werk gaat over jong en oud, over verschillende generaties, over mensen van alle leeftijden en pluimage. Op een mooie zomerdag zie je de wolken er doorheen trekken. De figuren komen tot leven, veranderen en bewegen permanent. Ieder seizoen geeft het beeld weer een ander karakter.

Tijdens het ontwerpen van het beeld denk ik aan vroeger toen ik kind was: urenlang kon ik in het gras liggen, turend naar de hemel en de alsmaar veranderende wolkenformaties. Ik zag er werkelijk van alles in - van monsters en graafmachines tot slagroomtaarten en konijnen. Nu ik wat ouder ben kijk ik geregeld naar de horizon en haal herinneringen van vroeger op, probeer me de toekomst voor te stellen, denk aan geliefden die er niet meer zijn of ben gewoon aan het dagdromen.

Het beeld zal functioneren als een in het oog springend herkenningspunt. Een landmark met een open uitstraling dat de fantasie prikkelt.

De plek waar ik *de hemelreikers* zie staan is langs de N241 vlakbij de toegang van Heerenwijde Spanbroek en de honden-uitlaatplaats. De exacte plaats van *de hemelreikers* gaat wat mij betreft bepaald worden in overleg met de bewoners en de Gemeente binnen de kaders die er zijn.

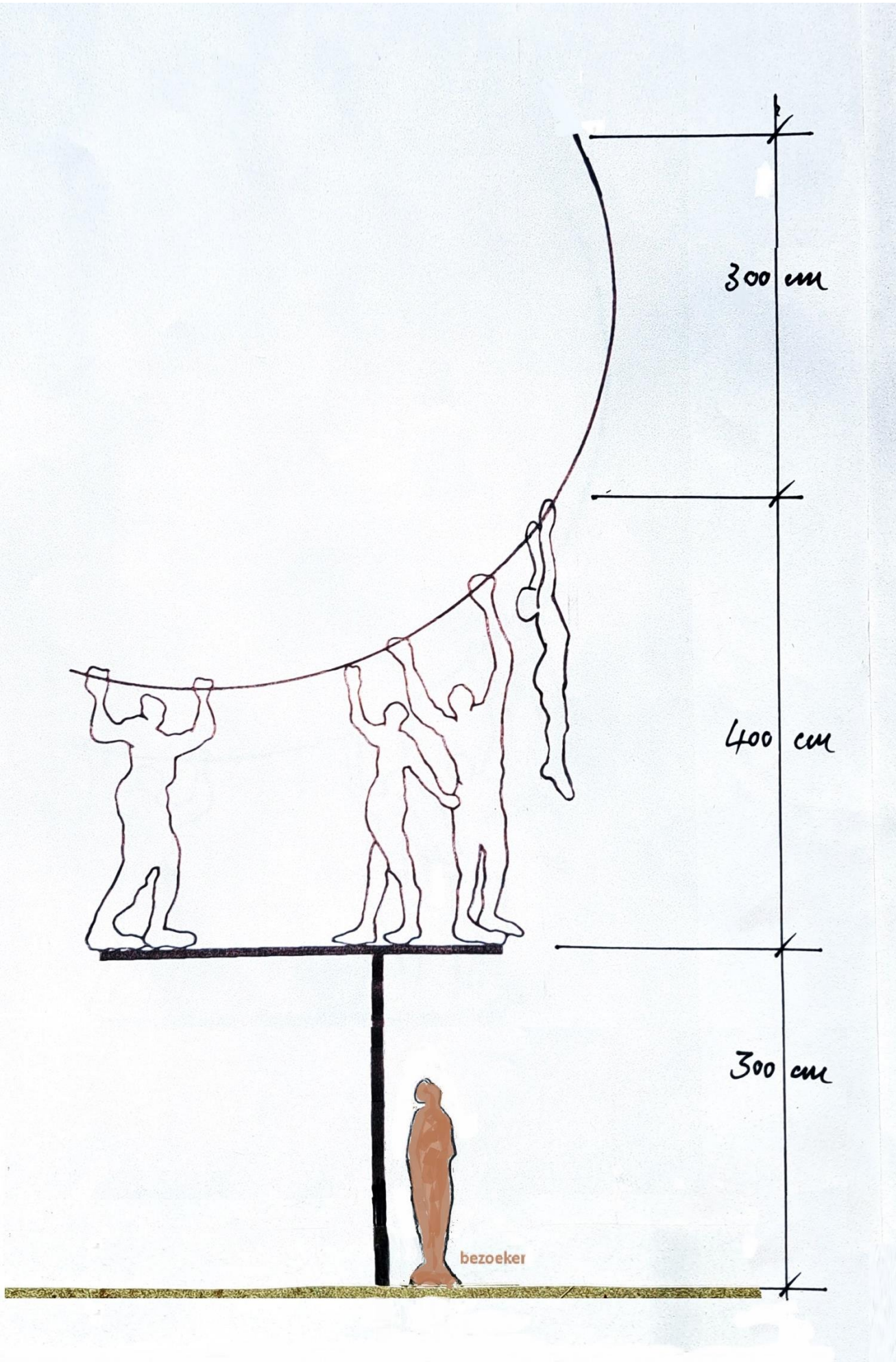
Natuurlijk staan de 4 mensfiguren stevig (stalen T-constructie / het hoogste punt van de aangeduide cirkel is ca. 10meter). *De hemelreikers* roepen balans op en zorgen ervoor dat het beeld als geheel in de wolken opgaat. Het beeld zal mensen al van veraf pakken door het fragile lijnenspel en de maatvoering. De ervaring leert inmiddels dat, omdat het hele beeld gemaakt zal worden in staal, het een zekere monumentale uitstraling heeft. Net zoals vele andere door mij gerealiseerde buitenobjecten, zal het beeld weer- en vandalismebestendig zijn.

Ik kijk ernaar uit om met *de hemelreikers* het motto 'het leven draait ook om de ander' en de verbinding tussen mensen in en rondom Heerenweide nog meer te verstevigen.

kunstwerk van mijn hand dat op stadseiland Veur Lent mensen met elkaar verbindt

hier twee impressies waar het beeld zou kunnen staan

